

บทที่ 2

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การวิจัยเรื่องการสำรวจปัญหาในการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ ในนคร-ธนบุรี ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน แต่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือที่มีแนวโน้มใกล้เคียงและอาจจะมีส่วนสัมพันธ์กับการวิจัยนี้อยู่บ้าง คือ

พ.ศ. 2498 บุญเหลือ กุญชร กล่าวไว้ในบทความเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย" มีข้อหนึ่งที่ว่าครูที่สอนภาษาต่างประเทศนั้นต้องเป็นครูที่สอนดีที่สุด คือ จะต้องไม่ใช้เวลาเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ต้องใช้เวลาทุกนาทีให้นักเรียนได้มีสัมฤทธิ์ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องเป็นผู้ที่ทำการวิจัยอยู่เป็นนิจ และต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกหัดสำหรับสอนภาษาต่างประเทศมาโดยเฉพาะ¹

พ.ศ. 2503 ยุक्ति สงคหิพย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย" สรุปได้ว่าความมุ่งหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัย สำหรับการสอนปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ เนื่องจากนักเรียนแต่ละระดับมีความแตกต่างกัน ครูสอนจึงต้องสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนแต่ละระดับ เพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่จะให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แต่ผลปรากฏว่าวิธีสอนที่ใช้ในปัจจุบันส่วนมาก นักเรียนไม่สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้วิจัยเสนอว่า ควรนำวิธีสอนแบบ "The Aural Oral Approach" ซึ่งเป็นการสอนโดยอาศัยหลักทางภาษาศาสตร์มาใช้²

¹บุญเหลือ กุญชร, ม.ล. "ปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย" ศูนย์ศึกษา ฉบับที่ 20 แผนกการพิมพ์โรงเรียนการช่างวุฒิสึกศึกษา ธนบุรี 2498 หน้า 45-52.

²ยุक्ति สงคหิพย์ "ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2503, 83 หน้า.

พ.ศ. 2503 ประกอบ แคล้วปลอดทุกข์ ไคว้จัยเรื่อง "การทดสอบคือเครื่องช่วยการสอน" พบว่าการทดสอบนั้นเป็นเครื่องมือของครูในการดำเนินการสอนไปตามความมุ่งหมาย ถ้าครูตั้งจุดประสงค์ไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง และทำการทดสอบปรากฏว่ายังไม่ถึงจุดมุ่งหมาย ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนใหม่ ปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามความปรารถนา และได้พบว่ามีปัญหาในการทำการทดสอบภาษาอังกฤษโดยทั่วไปที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และประสบการณ์ในการฝึกสอนปรากฏว่าสรุปได้เป็น 3 ทาง คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียนซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร เป็นรายวิชา และการทดสอบที่ไม่รัดกุม
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ในเรื่องขาดการฝึกฝนในการออกข้อสอบจึงทำให้เกิดข้อบกพร่องได้ รวมทั้งการให้คะแนนใหญ่กลางน้อยจนเกินไป
3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้นปรากฏว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความรู้ของนักเรียนไม่เท่ากัน และนักเรียนขาดความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบในการสอน โดยเฉพาะการสอบย่อยเป็นครั้งคราว³

ในปีเดียวกันนี้ อุตัย รัชกุล ไคว้จัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์" พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการสอนของครูส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับครูไม่เปลี่ยนแปลงการสอนไปตามความต้องการของสังคม ซึ่งต้องให้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน⁴

และในปี พ.ศ. 2503 อีกเช่นเดียวกัน อ่ำภา โสภิจติ ไคว้จัยเรื่อง "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย" พบว่านักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ขึ้นกับความรับผิดชอบส่วนใหญ่น้อยกับครูสอน ซึ่งจะทองมีความรู้ความสามารถทั้งทางค่านวิชาการและวิชาการ เหตุที่การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควรก็เพราะยังขาดครู

³ ประกอบ แคล้วปลอดทุกข์ "การทดสอบคือเครื่องช่วยการสอน" วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2503, 111 หน้า

⁴ อุตัย รัชกุล "การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์" วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2503, 75 หน้า

ที่มีคุณวุฒิ และความสามารถทั้งทางด้านการและวิชาการ ชาววิศวกรรม ผู้วิจัยได้เสนอ
ว่าควรจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น⁵

พ.ศ. 2506 กานดา สินขวานนท์ กล่าวว่า วิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
นั้นไม่ใช่ของใหม่เสียทีเดียว เรายังคงมุ่งสอนภาษาอังกฤษอยู่นั่นเอง เป็นแค่เปลี่ยนวิธีการด้าน
ที่เคยทำกันมา ให้มาใช้วิธีที่จะแนบเนียนและได้ผลดีกว่า ส่วนเนื้อหาของภาษาอังกฤษนั้นยังอยู่
คงเดิม การสอนไวยากรณ์ยังคงมีอยู่เป็นแต่เราเลิกไม่ใช้วิธี "ให้จดจำกฎเกณฑ์" เกี่ยวกับ
ภาษามาเรียน "วิธีใช้" ภาษาให้ได้โดยตรงเลย จุดมุ่งหมายยังร่วมกันอยู่ในขั้นสุดยอด คือ การ
รู้ภาษาถึงขั้นที่จะพูดได้ ใช้ได้ แต่หนทางที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นลำดับ
จนกระทั่งถึงวิธีสุดท้ายที่กล่าวถึงได้รับความสนใจและกำลังมีการเคลื่อนไหวอยู่ในวงการสอนภาษา
ในปัจจุบัน

วิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์นี้ยึดหลักธรรมชาติของภาษาและคำเป็นวิธีการสอน
ให้สอดคล้องกัน คือ ฟังทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน หลักของการสอนคำเป็นเป็นขั้น
เริ่มต้นด้วยการสอนเรื่องการออกเสียงให้นักเรียนฟัง และเขียนแบบทุกคำแล้ว ถึงสอนไวยากรณ์
หรือแบบสร้างของภาษา การสอนศัพท์ การสอนอ่าน และเขียนตามลำดับ⁶

พ.ศ. 2506 สุโร พงษ์ทองเจริญ⁷ ได้กล่าวถึงสาเหตุของการที่นักเรียนไม่สามารถ
พูด สนทนา อ่านภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมีความเข้าใจหรือเขียนภาษาอังกฤษได้
อย่างถูกต้องนั้น อันเนื่องมาจากวิธีสอนนั้นไว้ข้อหนึ่งว่าวิธีสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ครู
ส่วนมากยังใช้วิธีสอนแบบแปลอยู่ อันเป็นวิธีสอนที่ยอมรับกันในวงการศึกษาวาได้ผลไม่มากเท่า
ที่ควร ถึงแม้ว่าจะเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด ภาษาแต่ละภาษานั้นมีระบบเสียง และระบบโครงสร้าง
ต่างกัน การสอนวิธีแปลจึงเป็นการสอนให้เด็กใช้คำภาษาอังกฤษในระบบโครงสร้างแบบไทย

⁵ อัมภา โสภิจิต "ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์
ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503, 95 หน้า

⁶ กานดา สินขวานนท์ วิชาภาษาอังกฤษตอนที่ 1 วิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์คุรุสภา
2506, 163 หน้า.

⁷ สุโร พงษ์ทองเจริญ วิชาภาษาอังกฤษตอนที่ 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์คุรุสภา
2506, 164 หน้า.

และคำที่เรียนนั้นนักเรียนก็โตแต่แปล ไม่รู้อจริง ไม่เคยนำออกมาฝึกซ้อม ทั้งพูด อ่าน และ เขียนให้จนคล่อง เมื่อแปลแล้วก็แล้วกัน ครูสอนผ่านไปยั้งคำอื่น ๆ ท่อไป ดังนั้นในชั่วโมง หนึ่ง ๆ นักเรียนจึงทราบแต่ศัพท์บางคำ และโตฝึกการใช้ภาษาไทยแทนที่จะเป็นการฝึก ภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นถ้านักเรียนเรียนไม่รู้เรื่อง ครูมักจะโทษว่าเป็นความ ผิดของนักเรียน แต่ที่จริงแล้วครูเป็นผู้ผิด ถ้าครูรู้จักวิธีสอน และเป็นผู้ที่ไ้รับการฝึกฝนมาดี แล้ว ครูจะชวช่วยนักเรียนโต ครูสอนภาษาอังกฤษทิ้งระลึกว่า

1. ครูจะต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างของภาษาอังกฤษค้อย่างน้อยที่สุดใน เนื้อหาที่สอน ครูจะต้องใช้ภาษาไทยค้อย่างถูกต้อง ควยเหตุนี้ก่อนเขาทองเรียน ครูควรวเตรียม การสอนอย่งดี

2. ครูจะต้องรู้เรื่องโครงสร้างของภาษาไทยอย่งดี สามารถเปรียบเทียบ โครงสร้างของภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษโต

3. ครูจะต้องไม่ปนตัวสะกด กัยการออกเสียง เพราะภาษาอังกฤษนั้นส่วนมาก ตัวสะกดกัยการออกเสียงมักจะไม่สัมพันธ์กัน เช่น

bough อ่านว่า บาว

bought อ่านว่า บอท

4. ครูจะต้องทราบวิธีวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของนักเรียน ควว่าที่นักเรียนทำผิดนั้น จะทองแก้ไขอย่งไร และจะทองทำการฝึกฝนอย่งไร จึงจะชวช่วยให้นักเรียนทำโตถูกต้อง

5. เวลาสอนครูควรวใช้ภาษาอังกฤษโตมากที่สุด เพื่อทำให้นักเรียนรู้อีกว่าภาษา อังกฤษนั้นคนสามารถจะใช้โตจริง

6. ครูจะต้องรู้ว่า การเรียนภาษากัยบรรพคตินั้นไม่เหมือนกัน การสอนภาษา เป็นการสอนทางคานหักชะ สอนเพื่อให้นักเรียนใช้โตค้อย่างคล่องแคลวและรวคเร็ว ส่วนการ สอนบรรพคตินั้นเป็นการฝึกให้คนใช้สติปัญญาและใช้จินตนาการ ดังนั้น วิธีสอนจะทองเป็นคนละ แบบ

7. ครูจะคงรู้จักวิธีใช้อุปกรณ์การสอนต่าง ๆ
8. ครูจะคงสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น

ที่จะเรียน